

[Simonsen.]

sætninger, som jeg synes var meget kontante. Jeg er glad for, at ministeren vil tage initiativ til at lade departementerne indkalde oplysninger om, hvordan det faktisk forholdt sig i de enkelte styrelser med hensyn til ansættelse af ældre medarbejdere. Som ministeren netop har gjort rede for, er det klart, at muligheden er til stede i henhold til den gældende tjenestemandsløvslov, men jeg har en meget stærk fornemmelse af, at det ikke bliver praktiseret i så stor udstrækning, som det er rimeligt. Det har man jo mulighed for at aflæse på det barometer, som vi har i form af stillingsannoncer i pressen, hvoraf man kan se, at der søges medarbejdere, som skal være under en vis alder, til en lang række tjenesteområder, som lige så godt kunne betjenes af medarbejdere, som er kommet op i årene. Jeg tror, det er væsentligt, at regeringen, der har en aktiv arbejdsmarkedspolitik som målsætning, er meget opmærksom på, at såfremt der ikke er fleksibilitet mellem det private erhvervsliv og det offentlige i ansættelsespolitikken, så bliver det meget svært at føre en sådan aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Jeg tror også, at det er vigtigt, at man ud fra den almindelige aldersdiskriminationsdiskussion slår fast, at det må være det offentlige, som skal gå foran med hensyn til at afskaffe aldersgrænserne, og vi ser jo aldersgrænser i alle typer af annoncer i disse år. Jeg tror nok, det vil være lettere at få private til at forstå rigtigheden af at fjerne disse aldersgrænser i det øjeblik, det offentlige virkelig går foran, og derfor glæder det mig, at ministeren vil tage dette initiativ. Jeg håber, at det virkelig vil føre til, at vi kommer væk fra aldersdiskriminationen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Ivar Nørgaard til ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen:

„Kan ministeren oplyse, hvor langt det personalepolitiske udvalg er nået i sit arbejde med at fastlægge retningslinjerne for anvendelse af akademisk personale i statsadministrationen?“

Ivar Nørgaard: Der var som bekendt flere hovedmotive bag ønsket om en tjenestemandreform. Et af dem var ønsket om, at

ansættelsesforholdene skulle gøres mere fleksible, således at man kunne undgå anvendelsen af overkvalificeret arbejdskraft, og således at man kunne anvende ikke-akademisk uddannet arbejdskraft på områder, som hidtil havde været forbeholdt akademisk arbejdskraft.

En anden begrundelse for tjenestemandreformen var den, at man ønskede at gøre tjenestemandsansættelse lige så attraktiv som overenskomstansættelse; der måtte derfor ikke i løn- og ansættelsesvilkårene være forhold, som forvred dette system.

Imidlertid er der ikke sket så forfærdelig meget, siden den sidste tjenestemandsløvslov blev gennemført. Det må beklages, at man ikke har set en række ikke-akademikere flytte op i stillinger, der tidligere var forbeholdt akademikere. Man har ved en række lejligheder forsømt at praktisere det princip, som tjenestemandreformen har givet mulighed for, og vi har på det allerseneste i dagspressen kunnet læse om et eksempel på, at finansministeren synes at fortsætte i de gamle baner fra de gamle tjenestemandsløvs tider.

Der blev nedsat et udvalg, som skulle tage stilling til, i hvilket omfang stillinger skulle besættes som tjenestemandstillinger, og i hvilket omfang stillinger skulle besættes som overenskomststillinger, men vi har ikke her i folketinget eller i lønningsudvalget hørt noget om, hvordan det er gået med dette udvalgsarbejde. Det er disse to forhold, der er baggrunden for mit spørgsmål til lønningsministeren i dag.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (Hastrup): Rent konkret lyder hr. Ivar Nørgaards spørgsmål således: „Kan ministeren oplyse, hvor langt det personalepolitiske udvalg er nået i sit arbejde med at fastlægge retningslinjerne for anvendelse af akademisk personale i statsadministrationen?“

Må jeg lige sige, at det personalepolitiske udvalg er jo et ældre udvalg, det blev nedsat i 1960, altså længe før tjenestemandreformen, og har fungeret siden daværende finansminister Kjeld Philips tid, altså også medens hr. Ivar Nørgaard var lønningsminister. Dette udvalg har efter kommissoriet en række opgaver, herunder behandling af spørgsmål om stillingsbeskrivelser og i for-